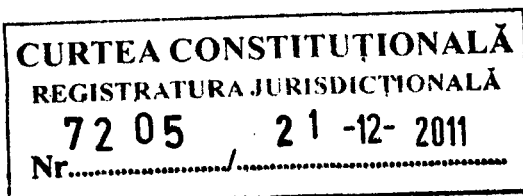
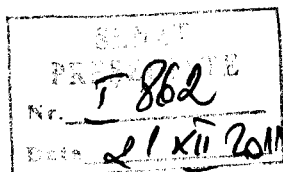

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București, România
Telefon: (+40-1) 313-2531; Fax: (+40-1) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

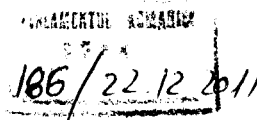
Dosar nr.1420A/2011

Domnului

VASILE BLAGA

Președintele Senatului

102/009
Vă trimitem, alăturat, în copie, Decizia nr.1598 din 14 decembrie 2011, definitivă și general obligatorie, prin care Curtea Constituțională a constatat că Legea pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții este neconstituțională.

Vă asigurăm, Domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Augustin Zegrean

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.1420A/2011

DECIZIA NR.1598
din 14 decembrie 2011

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a
Legii pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991
privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Curtea Constituțională a fost sesizată de Președintele României, în temeiul dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituția României și ale art.15 din Legea nr.47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asupra neconstituționalității Legii pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.

La sesizare au fost anexate, în copie, Legea pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, cererea de reexaminare asupra Legii pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, formulată de Președintele României, fișa proiectului de lege, precum și dezbaterile din 15 noiembrie 2011 din cadrul Camerei Deputaților asupra raportului Comisiei pentru administrație publică privind cererea de reexaminare formulată de Președintele României.

Sesizarea a fost trimisă Curții Constituționale prin adresa nr.2269 din 28 noiembrie 2011 și formează obiectul Dosarului nr.1420A/2011.

Prin această sesizare, Președintele României solicită Curții să se pronunțe asupra constituționalității Legii pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, considerând că aceasta

prezintă vicii de neconstituționalitate extrinsecă, în sensul înfrângerii prevederilor constituționale ale art.76 alin.(1) și art.77 alin.(3), prin prisma procedurii legislative de adoptare, deoarece reglementează relații sociale din domeniul legii organice, astfel că trebuia adoptată cu votul majorității membrilor Camerei Deputaților.

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/ 1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

Președintele Senatului, prin Adresa nr.I 824 din 12 decembrie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.6913 din 12 decembrie 2011, a comunicat punctul său de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate în care solicită admiterea acesteia, considerând-o întemeiată pentru motivele invocate de autorii sesizării.

Guvernul a comunicat punctul său de vedere cu Adresa nr.5/6989 din 8 decembrie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.6874 din 9 decembrie 2011, prin care apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, apreciază, în esență, că, deoarece art.77 alin.(2) din Constituție nu stabilește, în mod expres, o limită de natură să aducă vreo restrângere a competenței Parlamentului, ambele Camere ale Parlamentului, în cadrul procedurii de reexaminare a legii la solicitarea Președintelui României, trebuie să își exprime votul asupra proiectului de lege și nu asupra cererii de reexaminare sau asupra rapoartelor comisiilor parlamentare. Consideră că o interpretare contrară a acestui text constituțional ar avea semnificația unui act de revizuire a Constituției, ceea ce este inadmisibil. De asemenea, apreciază, având în vedere calificarea legii ca organică, că nu a fost respectată

majoritatea absolută necesară pentru adoptarea legilor organice, cerută de art.76 alin.(1) din Constituție.

Președintele Camerei Deputaților nu a transmis punctul său de vedere privind obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Senatului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele :

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție și ale art.1, art.10, art.15, art.16 și art.18 din Legea nr.47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de Președintele României.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Legea pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.

Prevederile constituționale considerate ca fiind încălcate prin legea criticată sunt următoarele:

- Art.76 alin.(1): *„Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.”;*

- Art.77 alin.(3): *„Dacă Președintele a cerut reexaminarea legii ori dacă s-a cerut verificarea constituționalității ei, promulgarea legii se face în cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare sau de la primirea deciziei Curții Constituționale, prin care s-a confirmat constituționalitatea.”*

În esență, în opinia autorului sesizării, neconstituționalitatea legii constă în aceea că a fost adoptată de cele două Camere ale Parlamentului fără a ține

seama de dispozițiile art.77 alin.(3) din Constituție, deoarece Camera Deputaților nu s-a exprimat prin vot expres asupra legii aflate în reexaminare, ci s-a supus la vot raportul comisiei de adoptare parțială a cererii de reexaminare.

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea reține că proiectul de Lege pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții a fost depus la Senat ca inițiativă legislativă a Guvernului la data de 19 mai 2009.

Senatul, ca primă Cameră sesizată, a respins Legea pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții la data de 16 septembrie 2009, iar Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a adoptat Legea pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții la data de 3 noiembrie 2009.

În conformitate cu prevederile art.77 alin.(2) din Constituție, Președintele României a cerut Parlamentului, la data de 24 noiembrie 2009, reexaminarea legii, deoarece Legea pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții dispune aprobarea tacită a autorizației de construire pentru executarea lucrărilor de bază și a celor aferente organizării executării lucrărilor, dacă nu a fost emisă de autoritățile competente în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației complete, procedura aprobării tacite a autorizațiilor de construcție putând da naștere unor practici periculoase prin care se contravine prevederilor legale și normelor de urbanism, de disciplină în construcții ori de demolare a unor imobile cu valoare istorică și arhitecturală.

Senatul a respins cererea de reexaminare formulată de Președintele României și a adoptat Legea pentru pentru completarea art.7 din Legea

nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții la data de 25 mai 2010.

Pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților din 9 februarie 2011, a fost înscris Raportul Comisiei pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic privind cererea de reexaminare formulată de Președintele României, iar în ședința din 21 februarie 2011, astfel cum rezultă din stenograma acesteia, s-a votat retrimiteră cererii de reexaminare la această comisie.

În Ședința din 8 noiembrie 2011, s-a dezbătut Raportul de înlocuire al Comisiei pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic prin care s-a propus admiterea cererii de reexaminare formulată de Președintele României și respingerea legii. În Ședința din 15 noiembrie 2011, la poziția 26.6 din ordinea de zi, Raportul comisiei a fost supus la votul final, iar astfel cum rezultă din stenograma acestei ședințe, „raportul comisiei nu a trecut.”

În legătură cu procedura parlamentară în cazul unei cereri de reexaminare a Președintelui României, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr.991/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.682 din 6 octombrie 2008, statuând că, din analiza art.77 alin.(2) din Constituție, „rezultă că trebuie reexamine textele cuprinse în cererea Președintelui României, precum și cele care au legătură cu acestea, fiind necesară corelarea tehnico-legislativă a tuturor dispozițiilor din lege. În acest context pot fi modificate chiar și unele dispoziții ale legii care nu au fost în mod expres cuprinse în cererea de reexaminare. Parlamentul deliberează numai în limitele cererii de reexaminare, dar are obligația să se exprime cu privire la toate textele din lege care se referă la o problemă ridicată de Președintele României, chiar în absența unei mențiuni exprese în solicitarea

acestui. Parlamentul fiind unica autoritate legiuitoare a țării, conform prevederilor art.61 alin.(1) din Constituție, în raport cu solicitările cuprinse în cererea de reexaminare a Președintelui României, poate adopta orice fel de soluție pe care o va considera necesară. Astfel, poate admite în întregime sau parțial solicitarea, poate să o respingă ori poate să modifice în totalitate sau parțial anumite texte care au legătură cu cererea de reexaminare, inclusiv prin recorelarea dispozițiilor legii.”

Având în vedere că, în speță, cererea de reexaminare viza anumite aspecte concrete, s-a întocmit un raport asupra acesteia care a fost supus votului final. Or, dispozițiile art.77 alin.(3) din Constituție fac mențiune expresă despre „*legea adoptată după reexaminare*”. În acest context, Curtea constată că aceste norme constituționale impun supunerea la votul final a legii, iar nu a raportului privind cererea de reexaminare a Președintelui României.

În concluzie, Curtea constată că Legea pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții este neconstituțională.

În temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

Constată că Legea pentru completarea art.7 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții este neconstituțională.

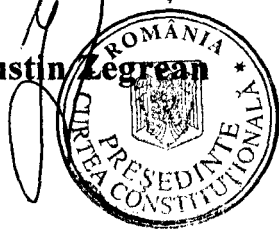
Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 14 decembrie 2011 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Mircea Ștefan Minea, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,**

Augustin Zegrean

MAGISTRAT-ASISTENT ȘEF,

Doina Șuțman